

I MESTERLÆRE HOS EN GRÆSK MUNK

Charlotte Weppenaar Pedersen har gjort ikoner og ikon-maling til en central del af sit liv. Hun har i ti år været i mesterlære hos en græsk munk fra Athos og har udstillet sine ikoner i både ind- og udland. Lige nu arbejder hun på et ikon til domkirken i Cape Town – hvor hun var i sommer for at overrække et af sine ikoner til Desmond Tutu.

Hun havde arbejdet på sin gave i et år og passet på den hele vejen fra Allerød til Cape Town. Havde vogtet nervøst over den i lufthavnen og om bord på flyvet af frygt for, at der skulle ske noget med ikonet. Og nu sad Charlotte Weppenaar Pedersen, 55, sammen med sin mand, Allan, i bilen på vej til Sydafrikas verdensberømte ærkebiskop Desmond Tutu med ikonet liggende godt pakket ind på bagsædet i bilen. Og hun var i god tid, for, som hun siger:

– Det var jo et stort øjeblik i mit liv.

Mødet foregik på Desmond Tutus kontor 20 minutters kørsel fra centrum af Cape Town. Her skulle Charlotte fra Allerød møde den mand, der sammen med Nelson Mandela om nogen har været med til at gøre overgangen fra apartheid til demokrati i Sydafrika ublodigt. I ti år havde Desmond Tutu arbejdet med at forsone bødler og ofre, og det fik han Nobels Fredspris for.

– I mine øjne er han virkelig en lysende, kristen stjerne på himlen, understreger Charlotte.

En lattermild mand

Snart efter hilste hun på den verdensberømte mand, der var i selskab med sin datter, Mpho A Tutu, og en fotograf. Desmond Tutu anviste Charlotte en plads ved siden af sig, og sammen sagde de nu en bøn.

– Det virkede meget stærkt, fortæller hun og mindes øjeblikket. Og skal hun nu beskrive Desmond Tutu, er det med ordene:

– Han har en humor og lattermildhed, der gjorde stemningen naturlig og let. En humor, der smitter som en stærk, dyb glæde. En ligefremhed. Han stråler af glæde og venlighed. Og ved mødet med ham slog det mig, at han er det, han siger og gør. Han har en stor integritet.

Mens de bad, sad Charlotte stadig med ikonet på skødet, foldet ind i et gyldent klæde velsignet af Dalai Lama. Klædet havde hun valgt, fordi hun vidste, at Dalai Lama og Desmond Tutu er gode venner.

Da hun pakkede ikonet ud for at vise det til Desmond Tutu, kom hans datter hen og holdt kærligt om ham bagfra, mens hun kiggede med. Og da Tutu så ikonet, udbrød han: »Neej! Åh! Har du virkelig malet det? Beautiful. Det skal hjem og hænge i mit private kapel«.

Charlotte havde valgt at male transfigurationen med det bjerg, Jesus står på, da han blev ét med Guds lys. Og hun var meget rørt over Tutus reaktion. Han sad nu længe med ikonet på skødet, mens han studerede detaljerne. Sad og stavede, hvad der står på græsk, mens han spurgte: »Hvorfor har du valgt det motiv? Vidste du, at det er mit yndlingsmotiv?«.

Hånd i hånd med Tutu

Mens de sådan sad og snakkede, tog Desmond Tutu pludselig Charlottes hånd. Den føltes forbløffende blød, måske fordi Tutu har haft polio som barn. Og sådan sad de så resten af tiden – hånd i hånd – kun afbrudt,

Charlottes hjem er fyldt med hendes smukke ikoner. Store og små. Og alle er de malet i bøn.

Skal det være helt korrekt, så maler man ikke et ikon – man skriver et ikon.

AF VIBEKE SPANGSBERG
soendag@soendag.dk
Foto: CAMILLA HEY og
PRIVAT

Charlotte Weppenaar Pedersen er i dag så dygtig en ikon-maler, at hun har udstillet i både Rom, Finland, Østrig og Schweiz på foranledning af – og sammen med – munkene fra det hellige bjerg Athos, ligesom hun herhjemme bl.a. har udstillet i Marmorkirken og i Helligåndskirken i København.

da han lagde ikonet over på skrivebordet, for det var lidt tungt at sidde med.

»Der er aldrig nogen, der har malet et ikon til mig før«, erklærede han. Og han fortsatte til Charlottes store overraskelse med at sige: »Og jeg er heller ikke sikker på, at jeg fortjener det...«.

Det mente hun nu nok. Men situationen med sådan at holde i hånd var noget uvant for hende.

– På det tidspunkt begyndte jeg at føle mig lidt »fyldt« – lidt »mæt«.

Men så blev han ved med at holde fast, og det blev efterhånden naturligt at sidde og holde i hånd, mens vi snakkede – jeg overvandt min blufærdighed. Og jeg mærkede en kontakt inde i hjertet.

– Jeg tænkte ikke så meget. Men det strejfede mig et kort øjeblik, at de hænder havde holdt rigtig mange bødler og ofre i hånden og bedt for dem i de ti år, han var i kommissionen for fred og forsoning. Så jeg følte, jeg trykkede historien i hånden. At det var et historisk håndtryk. For

”
Jeg mærkede en kontakt inde i hjertet

han er en mand, der går over i historien.

– Samtidig var hjertekontakten dyb og inderlig. Det var ligesom at trykke kærligheden i hånden. Det tror jeg aldrig, jeg kommer til at glemme, fortæller hun.

Med til mødet havde Charlotte en bog om kunsten at male ikoner. Den har hun været med til at skrive og udgive, og da den er oversat til hollandsk, kan Tutu læse den. Den gave førte helt naturligt samtalen hen på, hvorfor Charlotte Weppenaar